

[Mølgaard]

tårn at montere en lynafleder på Rundetårns tag, ja, da sikrede man intet andet end overflødige offentlige udgifter til simpelt hen ingen nytte.

Hvad skal det dog til for? Dette er som så meget andet inden for alle mulige områder, herunder politik og lægevidenskab, et spørgsmål om rigtig diagnostisering. Går det galt med lægens diagnosestillen, bliver de helbredsforanstaltninger, der foreskrives, jo også gale, i bedste fald værdiløse, i reglen skadelige.

Det vil også den recept, fremskridtspartiet har skrevet ved sit beslutningsforslag over for narkotikaproblemet, være: skadelig. Det gælder om at sætte kraftigt ind – så langt er vi enige med forslagsstillerne – men også med de rette midler, påpeger vi over for forslagsstillerne.

Her kan jeg ikke tilbageholde den bemærkning, at det, der er brug for, er oplysning, oplysning og atter oplysning om farerne ved narkotikamisbrug.

Skulle dette forslag medvirke til en debat, der kan sprede oplysning, tjener det dog ét formål. Men ellers må jeg nok sige, at den fremgangsmåde og det begreb, der hedder oplysning, måske er noget, der for fremskridtsfolk er så abstrakt, ukendt og dermed værdiløst, at man af den grund afviser denne vej. Det gælder oplysning også til ikke-narkomaner om, at der faktisk er tale om mennesker. Oplysning er nok et for koldt begreb at anvende herom. Hvad der reelt er tale om, er formidling, erkendelse og følelsesformidling.

Jeg skal ikke undlade at fremhæve TV-udsendelsen i forgårs som et godt eksempel, som det også er fremhævet fra flere andre sider, derunder – det anerkender jeg – forslagsstillerne.

Jeg skal heller ikke undlade at fremhæve, at skoler og institutioner har et afgørende ansvar for fremtidens generationers ve og vel, og at de kunne gøre meget mere, hvis vel at mærke de bevilgende myndigheder bakkede dem op i oplysning vedrørende narkomaniens fare. Socialpædagogisk indsats er og bliver midlet. Vore dages store narkoproblem må påkalde sig alvorlig analyse, syntese og indsats.

Fremskridtspartiets måde at håndtere dette alvorlige problem på forekommer mig reelt

at være – nå ja, stofmisbrug. Jeg beklager, men sagen er faktisk alt for alvorlig til det.

Voigt (FP):

Jeg er naturligvis skuffet over den modtagelse, dette forslag har fået. Så vil nogen måske sige, at det kan ikke komme overraskende, fordi man jo, som flere ordførere har sagt, tidligere har afvist et dagsordensforslag angående det problem. Men det er altså vores opfattelse, at situationen nu er så alvorlig, at vi igen må have en drøftelse i gang om disse ting. Vi tror på de læger, der mener, at det, vi har anvist i forslaget, er den rigtige måde. Der kan naturligvis være andre, der har en anden holdning til tingene, og det har vi selvfølgelig respekt for. Men når indenrigsministeren siger, at han ikke betragter narkomaner som syge mennesker, bliver jeg nødt til at sige, at jeg er meget uenig med ministeren. For jeg mener vitterlig, det er syge mennesker, som skal have lægebehandling. Jeg mener i det hele taget heller ikke, at narkomaner, hårde stofmisbrugere, skal sidde i et fængsel; de skal ligge i en sygeseng. Der skal foretages en afgiftning af disse mennesker, for det er kun på den måde, vi kan stoppe den onde cirkel, vi er inde i, det problem, som er væltet ind over Danmark op igennem 1970'erne. Jeg tror nok, vi realistisk må erkende, at det er meget svært at stoppe indsmuglingen, og så må vi sætte ind på helbredelsen af narkomaner og sørge for at stoppe tilgangen af nye narkomaner.

Hr. Svend Erik Hovmand sagde, at fremskridtspartiet ofte både ved passende og upassende lejligheder kom med uheldige udtalelser til skade for demokratiet. Hvorfor han skulle blande det ind i denne debat, har jeg faktisk ingen forståelse for, for jeg mener, det er ethvert partis pligt at komme med de meninger og de holdninger, man har til de forskellige funktioner, der nu engang er i samfundet. Det gør vi på et væld af områder, og det gør vi også på narkoområdet. Vi føler os ligefrem en smule stolte over, at vi her fremlægger en løsning på, hvordan problemerne kan klares, for det er jo det, vi mangler. Vi mangler nemlig noget håndgribeligt, vi kan diskutere på, hvordan vi får løst dette problem.

Selv om forslaget har fået en meget negativ modtagelse, kan det måske bevirke, at der